

Ændringer i Lovforslaget. Jeg anbefaler derefter Lovforslaget til Vedtagelse med de af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Hyller: Det Lovforslag, som vi behandler her i Dag, blev fremsat i Landstinget i 1912, og da havde man en Bestemmelse i § 2, andet Stykke, som den ærede Ordfører omtalte, gaaende ud paa, at Overenskomst om Fritagelse for Ansvar for Skade paa Personer som Følge af Sammenstød skulde være ugyldig. Jeg mener, det havde været overordentlig godt, om denne Bestemmelse var blevet staaende i Loven, særlig af Hensyn til en Del Personer, som maaske ikke i Øjeblikket tænker over, hvilke Følger det kan faa, naar saadanne Overenskomster finder Sted. I Anledning af denne Bestemmelse blev der fra store Dampskibsselskaber rettet Henvendelse til Ministeren om at blive fritaget for saadant Ansvar overfor Personer, og Ministeren stillede derfor et Ændringsforslag i Landstinget, hvorefter andet Stykke udgik. Denne Udslettelse af § 2, andet Stykke, vilde have til Følge, at det Ansvar, Lovens § 1 paalægger Rederierne ved saadanne Eventualiteter som Sammenstød, borttages, og det forekommer os, at naar et saadant Ansvar er borttaget, vil § 1 overhovedet ingen Betydning faa og Loven derved blive forringet i saa høj Grad, at den vil blive betydningsløs saavel overfor Skibsbesætninger som overfor Passagerer. Derfor kan vi ikke gaa med til at gennemføre dette Lovforslag.

Der er paa andre Punkter megen Uklarhed, og vi vil neppe kunne faa Lovforslaget gennemført ved at faa denne Bestemmelse indsat igen, da man i adskillige andre Lande har slettet denne Bestemmelse. Som den ærede Ordfører omtalte, skal vi desuden i Maj Maaned have en Konference, der vil tage disse Spørgsmaal under Overvejelse. Nu siger den ærede Ordfører, at det vilde være en Skandale, dersom Lovforslaget ikke var blevet gennemført, naar denne Konference var samlet her. Det forekommer mig tværtimod, at det vilde være værre, hvis man vedtog, hvad Flertallet her har foreslaaet, og den omtalte Konference kom til et andet Resultat, til samme Resultat som Mindretallet, angaaende Ansvar overfor Personer, og man saa atter skulde til at ændre ved Loven. Da der nu ikke er ret lang Tid tilbage, før Konferencen samles, og da dette Lovforslag allerede har været til Behandling i to Samlinger, synes vi, at

man nok kunde vente, indtil Konferencen har været samlet, og se, hvilke Bestemmelser den vil tage overfor de Spørgsmaal, der her er rejste.

Vi vil da som Følge af det, jeg her har fremført, baade af Hensyn til, hvad jeg har sagt om Ansvarligheden overfor Skibsbesætninger og Passagerer, og af Hensyn til de Bestemmelser i Loven, der ikke staa os tilstrækkelig klart, stille følgende Paastand om Overgang til næste Sag paa Dagsordenen:

„Idet Tinget anser en videre Behandling af det foreliggende Lovforslag for at være uden Betydning, før Resultatet af den forestaaende internationale Konferencens Arbejde foreligger, gaar Tinget over til næste Sag paa Dagsordenen.“

Formanden: Den foreliggende Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen lyder saaledes: „Idet Tinget anser en videre Behandling af det foreliggende Lovforslag for at være uden Betydning, før Resultatet af den forestaaende internationale Konferencens Arbejde foreligger, gaar Tinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“ Det er nu om denne Paastand paa Overgang til næste Sag paa Dagsordenen, at Forhandlingen drejer sig.

Ordføreren (Birch): Af, hvad der er fremført af den ærede sidste Taler (Hyller), og af, hvad der fremgaar af det andet Mindretals Betænkning, kan man se, at det, der har givet Anledning til det ekstraordinære Skridt af foreslaa Sagen standset, er for det første, at man finder, at Loven bliver betydningsløs, efter at § 2, andet Stykke, i den Affattelse, hvori det forelaa for Landstinget i Fjor, er udstemt, endvidere, at man finder, at Lovforslaget er uklart og neppe som Lov vil kunne faa nogen Betydning, og endelig, at der i indeværende Foraar skal holdes en international Konference i København, hvor de omhandlede Spørgsmaal skal til fornyet Behandling. Som jeg antydede før, beror dette paa en Fejltagelse, idet den Konference, der skal sammentræde her i Foraaret, ikke er en international Konference af Statsrepræsentanter, men en Konference af private Personer. Jeg skal ikke hæfte mig ved dette, men kun, som jeg sagde før, fremhæve, at Forholdet bliver det samme med Hensyn til Rigsdagens Arbejde, hvad enten vi nu foretager en Ændring eller ikke. Hvis den Konference, der skal finde Sted i Bryssel